

Prof. dr. sc. Rudolf Bišof

(Požega 29. ožujka 1934., Zagreb, 17. prosinca 2020.)

Iznenadna smrt prof. dr. sc. Rudolfa Bišofa bolno je odjeknula u srcima njegove obitelji, prijatelja, kolega i svih koji su ga poznavali. Dana 17. prosinca 2020. godine završio je svoj časni životni put naš dragi kolega i prijatelj prof. dr. sc. Rudolf Bišof, istaknuti znanstvenik, stručnjak i pedagog, a iznad svega plemenit čovjek. Zatečeni tužnom viješću sjetimo se pjesnika Tina Ujevića koji je pisao „Za let si dušo stvorena“, a stanje iza smrti ocijenio:

„I sve je danas prazno beskonačno,
a vjetar puše, puše bezutješno
na gole duše koje neprestano
ištu i grle beznadno i beskrajno“

Otišao je iz naše sredine čovjek koji je zračio skromnošću, samozatajnošću, dobrotom i spremnošću da svakoga prijateljski sasluša i stručno savjetuje. Radovao se kad je mogao drugima pomoći. Bio je široka slavonska duša, u susretu srdačan i jednostavan. Bio je nepokolebljiv u moralnom, znanstvenom i stručnom stajalištu. U susretu sa studentima, koji su ga jako cijenili ostavljaо je realan dojam samozatajnog vrsnog intelektualca i pedagoga dostoјna poštovanja. Njegova predavanja bila su redovito dobro posjećivanja. Iznošenjem složene grade na plastičan vrlo pristupačan način plijenio je pažnju slušača. Iskren i plemenit svim svojim bićem i ponašanjem bio je pravedan i objektivan prema svojim studentima, ali i strog pri ocjeni znanja. Zahtijevao je da spona između njega i studenata bude znanje. Borio se da znanstvena istina bude put kojim će se kretati buduće generacije agronoma. Široko je područje znanstvenog i stručnog djelovanja prof. dr. sc. Rudolfa Bišofa. Glavnina njegovim radova odnosi se na ekološko fiziološke probleme u vinogradarstvu,

i ocjenu biljnohranidbenog kapaciteta plodnosti tla u vinogradima, metodom folijarne dijagnoze. Istraživao je stupanj kompatibiliteta i trajanje sklada između epibionta i hipobionta važnijih sorti i podloga. Puno pažnje poklanjao je izboru, održavanju uzgojnog oblika i rezu za uspostavljanje fiziološke ravnoteže između vegetativne i generativne aktivnosti, vodeći računa o količini i kvaliteti priroda. Radi povećanja produktivnosti rada među prvima je radio na razradi problematike strojne berbe grožđa. U svojim radovima iznosi rezultate višegodišnjih istraživanja određenih uzgojnih tehničkih zahvata, kako bi izveo meritorne zaključke i prijedloge za proizvodnu praksu. Slijedio je učenje našeg velikog učitelja prof. dr. sc. Nikole Šermana, nestora voćarsko vinogradarske znanosti nastave i struke, koji je ukazivao da kod višegodišnjih drvenastih kultura, sa složenom fiziologijom, za objektivno zaključivanje treba duže praćenje bioloških osobina sorti i podloga, kao i odraza ampelotehničkih i agrotehničkih zahvata. Objavio je velik broj znanstvenih i stručnih radova u domaćim i inozemnim znanstvenih i stručnim časopisima. Teško je ukratko iznijeti opsežnu znanstveni i stručni opus prof. dr. sc. Rudolfa Bišofa.

Prof. dr. sc. Rudolf Bišof rođen je 29. ožujka 1934. godine u Požegi, gdje je završio osnovnu i srednju poljoprivrednu školu 1952. godine. Do 1954. godine voditelj je Ekonomije doma starih i nemoćnih u Leskovici. Godine 1954. upisao se na Poljoprivredno-šumarski fakultet u Zagrebu, gdje je u redovnom roku diplomirao 1959. godine. Od 1959-1962. radio je na Poljoprivrednom dobru „Crnac Polje“ i u Poljoprivrednoj stanici u Kutini. Od 1962-1967. asistent je u Institutu za pedologiju i tehnologiju tla Poljoprivrednog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, gdje je uz prof. dr. sc. Vladimira Mihalića radio na istraživanju načina održanja plodnosti tla primjenom prikladne obrade i fertilizacije. Rezultati tih istraživanja objavljeni su u više znanstvenih radova. Godine 1967. izabran je za asistenta na predmetu Vinogradarstvo u Zavodu za voćarstvo, vinogradarstvo i vinarstvo Poljoprivrednog fakulteta u Zagrebu. Već kao asistent razvio je široku znanstvenu i stručnu aktivnost u rješavanju znanstvenih i stručnih problema u vinogradarstvu, izradi brojnih projekata za podizanje novih i sanaciju starijih vinograda i regionalizaciju vinogradarstva s posebnim osvrtom na sortiment u Hrvatskoj. Vođen istraživačkom značajkom upisao je poslijediplomski studij iz vinogradarstvo, koji je uspješno završio 1976. godine obranom magistarskog rada naslova: *Utjecaj klimatskih uvjeta na prirod i kvalitetu nekih vinogradarskih sorti grožđa*. Godine 1982. obranio je doktorski rad naslova: *Prilog poznавању rasta, rodnosti i kvalitete traminca crvenog na dvostranom dvoetažnom kordoncu tipa „riblja kost“* i stekao zvanje doktora znanosti. Za docenta na predmetu Opće vinogradarstvo postavljen 1983. Slijedio je izbor za

izvanrednog sveučilišnog profesora 1988. godine. Kao profesor predavao na dodiplomskom studiju opće vinogradarstvo za studente voćarsko-vinogradarsko-vinarskog smjera i vinogradarsku proizvodnju za studente ostalih usmjerenja. Osim toga predavao je odabrana poglavlja iz vinogradarstva na postdiplomskom studiju. Bio je voditelj: doktorskih, magistarskih i diplomskih radova, kao i član brojnih povjerenstava za obranu doktorata, magisterija i diplomskih radova. Jedno je vrijeme obnašao dužnost direktora Instituta za voćarstvo, vinogradarstvo, vinarstvo i povrćarstvo Agronomskog fakulteta u Zagrebu. U zasluženu mirovinu otišao je 1. listopada 1999. godine. Nakon umirovljenja nastavlja svoju aktivnost radeći do 2004. godine kao izvanredni profesor vinogradarstava na Agronomskom fakultetu u Mostaru i Veleučilištu u Požegi, a do 2010. godine i na Veleučilištu u Poreču. Veliku je pažnju poklanjao obrazovanju znanstvenih i stručnih kadrova, koji će ga se dugo sjećati, zahvalni što je na njih nesebično prenosio svoje bogato znanje i iskustvo. Za svoj rad primio je brojna priznanja. U znak zahvalnosti i priznanja za plodan znanstveni i stručni rad, kao i odgoj stručnih kadrova, kao okosnice za razvoj i unapređenje vinogradarstva u rodnom kraju Grad Požega dodijelilo je posmrtno prof. dr. sc. Rudolfu Bišofu nagradu za životno djelo. Prof. dr. sc. Rudolf Bišof ostat će u trajnom sjećanju svih koji su ga poznavali. Obogatio je hrvatsku vinogradarski znanost i stručnu literaturu. U ovom tjeskobnom momentu budi se sjećanje na našeg dragog kolegu, ponosnog Slavonca, prof. Bišofa i stihove velikog pjesnika, Slavonca, D. Cesarića:

„Moj prijatelju, mene više nema,
Al nisam samo zemlja, samo trava,
Jer knjiga ta, što držiš je u ruci,
Samo je dio mene koji spava.
I ko je čita - u život me budi.
Probudi me, i bit ću tvoja java.“

Dragi Rudolfe hvala za sve dobro s kojim si nas darivao. Sit tibi terra levis!

Prof. dr. sc. Ivo Miljković

